

turškemu tiranstvu — ravno zato je treba, da Grčija izve, kje so njeni prijatelji, kje so njeni zavezniki. In kje hočejo ti biti, ako ne v vrstah onih milijonov raje (podjarmljenih kristjanov na Turškem), kateri kakor tudi Grčija že veke in veke trpé, in lepega dne svojega rešenja pričakujejo. Pa tudi naši bratje v Bosni in Hercegovini — v stari deželi naših kraljev, v Stari Srbiji — tudi oni čakajo na novo Kosovo, srečen Vidovdan! — In kedar grški junaki zakličejo in pozovejo svoje brate na pomoč, ali ne bo našel njihovi klic tisočernega jeka v prsih srbskih bratov? Mar so nam srca tako pokvarjena, da niso več sposobna gojiti vzvišenih čutil? so nam li živci oslabei? ali so nam ostri meči zarjuveli? Ali nismo mi vnuki kosovskih junakov; ali ni tudi nam, kakor Grkom, divna svetinja: Milovati našo bivšo veličino in jo maščevati? V tem osodepolnem trenutku, v katerem se ima naša osoda k boljemu zasukati, moremo samo eno storiti: izpolnjevati svojo dolžnost! In kadar tako ena misel in eno čustvo napolni srca vsega srbskega naroda, kadar je on, spominjaje se svoje preteklosti odločen pridobiti si svojo prihodnost, po kateri koli ceni: tedaj bo srbska vlada, ktero bo branilo in vodilo narodovo javno mnenje, tudi storila svojo dolžnost: z belih dvorov belegraškega kneza se bo v kratkem razlegal slavni klic: Ustanite, Srbi! hajdimo na Kosovo!“

Turško. Francozka vlada je vse svoje moči napela, da je to doseglo, da se bojo turško-grške homatije obravnavale v zboru vseh vlad, ki so 1856. leta v Parizu podpisale pogodbo turško-grško. Ta zbor (kongres) bode v Parizu in se neki začne 9. dne t. m. Zborovali bodo zastopniki turške, angleške, francoske, avstrijske, ruske, pruske in italijanske vlade; prisednik le za svet a ne za glasovati bode tudi zastopnik grške vlade. Podlaga temu zborovanju bode neki le to, kar turška vlada v svojem zadnjem pismu (ultimatumu) zahteva od grške.

Katoličanom na Kranjskem!

Odbor katoliške družbe na Kranjskem, ktera je sedaj postavno osnovana, vabi k pristopu v družbo.

Družba je verska in dobrodejna; njen namen je tedaj pred vsem drugim: oživljati in razširjati katoliško zavednost, buditi čustvo dolžnosti do cerkve, domovine in družine, pa tudi skazovati dela kr-

šanske ljubezni posebno s pospeševanjem kršansko-katoliške odrede, s podpiranjem ubožnih in bolnikov in pa boljšanjem zagrešenih.

Pomočki k temu bodo: Shodi družbenikov; govori in branja; izdavanje podučnih spisov; razširjevanje dobrih katoliških bukev za blaženje nravnosti in življenja; napravila se bo lastna bukvarnica in če bo mogoče tudi besednica (Ressource); nabirali se bodo radovoljni darovi kakoršni koli za blažilne družbine namene; ustanovljale in podpirale katoliške odredilne naprave in naprave za ubožne in bolnike, pa tudi poboljševalnice, delalnice itd., kolikor bodo pomočki dopuščali.

Da se denar za te namene dobi, plača vsak družbenik na mesec v družbo 10 krajcarjev.

Vsak katoličan je lahko družbenik, ki naznani, da želi družbi pristopiti in ga družbini odbor v družbo sprejme.

Za zdaj sprejemajo podpisani družbini odborniki ta naznanila, pa prosijo vse tiste, ki so odboru že poprej pismeno razodeli željo po bralni družbi, da sedaj napoved k pristopu v katoliško družbo razločno naznaniti hoté.

V Ljubljani 3. januarja 1869.

Viljem grof Wurmbrand, c. k. komornik in prvomestnik v odboru. Dr. Andrej Čebašek, profesor bogoslovja. Dr. Etb. H. Costa, deželni odbornik. Matija Gerber, bukvoez in hišni posestnik. Luka Jeran, duhovni pomočnik v Trnovem in vrednik „Zgod. Danice“. France Kramar, korar in vodja ljublj. semenišča. Matej Močnik, učitelj mestne Št. Jakobške šole. Matija Schreiner, pasarski mojster in hišni posestnik. Jožef Šventner, čevljarski mojster in hišni posestnik. Jožef Zupan, korar in fajmošter pri stolni cerkvi.

Zitna cena

v Ljubljani 2. januarja 1869.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 4 fl. 70 — banaške 5 fl. 20. — turšice 3 fl. 20. — soršice 3 fl. 75. — rži 3 fl. 20. — ječmena 2 fl. 50. — prosa 2 fl. 50. — ajde 2 fl. 40. — ovsa 1 fl. 80 — Krompir 1 fl. 20.

Kursi na Dunaji 4. januarja.

5% metaliki 60 fl. — kr. Ažijo srebra 116 fl. 25 kr.
Narodno posojilo 65 fl. 40 kr. Cekini 5 fl. 64 kr.

Loterijske srečke:

V Gradcu } 30. decembra 1868: 19. 43. 46. 70. 26.
na Dunaji } 57. 83. 47. 5. 80.
Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 16. januarja.

Zabavnica za novo leto 1869.

S petkom je novega leta začetek,
S petkom enako končalo se bo;
Spredej je petek, zadej bo petek,
Petkov na sredi — število strašno!

Torej pa tudi se tacega leta
Tolsti in tolste lahkó veselé; —
Tud je tolažba za revnega kmeta,
Ki nezabeljen sok vsaki dan jé.

Mene pa petek tud prav nič ne straši,
Saj mi dozda še ni škodval madrón;
Kadar sedim pri fižolu alj kaši,
Mislim, primojkokoš! da sem baron.

Potlej se bodo še rajnci jokali,
Srečnih da niso dočakali dní,
Ki jih mi bomo to leto vživali,
Ktere oj! nova nam dôba rodi!

Kar druga leta se je izdajalo
Le za klobase, za bôh in mesó,
Letos bo vsaj mi za fronke ostalo; —
Pa če tud' stradam, kdo vedel bo to?

Človek na svetu za to ne stanuje,
Da bi se pasel in basal le v-se;
Nego da dela, da štibro plačuje,
In če tud' lačen — da bóga molcé!

Torej v dosego prelep'ga namena
Kumerni petek je kakor nalašč; —
Al ta začetek tud' ni brez poména,
Morda „vék zlati“ začénja se naš.

—l.